

Sygn. I C 1147/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: stażysta Ewelina Goryszewska

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2016 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...) Sp. z. o.o. w K., (...) Spółka Akcyjna we W.

przeciwko (...) w C.

o zapłatę

orzeka

I. zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powodów (...) (...) Sp. z. o.o. w K., (...) Spółka Akcyjna we W. kwotę 1.433,73 zł (jeden tysiąc czterysta trzydzieści trzy złote siedemdziesiąt trzy grosze);

II. zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powodów (...) (...) Sp. z. o.o. w K., (...) Spółka Akcyjna we W. kwotę zł 270,20 (dwieście siedemdziesiąt złotych dwadzieścia groszy) z odsetkami: ustawowymi od dnia 02.07.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty;

III. w pozostałym zakresie umarza postępowanie w sprawie;

IV. zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powodów (...) (...) Sp. z. o.o. w K., (...) Spółka Akcyjna we W. kwotę zł 3.001,00 (trzy tysiące jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1147/15

UZASADNIENIE

Powodowie (...) (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i (...) S.A., reprezentowani przez radcę prawnego D. C., w pozwie złożonym w Sądzie Rejonowym w Ciechanowie w dniu 2 lipca 2015 r. wnosili o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym obowiązku zapłaty na ich rzecz od pozwanego (...) w C. kwoty 11666,96 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi w ten sposób, że:

- od kwoty 2380,86 zł od dnia 26 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3234,90 zł od dnia 26 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 922,50 zł od dnia 31 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1968,00 zł od dnia 31 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 922,50 zł od dnia 31 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1968,00 zł od dnia 31 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 270,20 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Ponadto powodowie wnosili o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, że zawarli umowę konsorcjum, na mocy której wspólnie przystępowali do przetargów nieograniczonych. Liderem konsorcjum została spółka (...) (...) sp. z (...), która wystawiała faktury VAT.

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na podstawie przeprowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego, powodowie zawarli z pozwanym umowę z dnia 22 kwietnia 2014 r. na realizację czynności serwisowych oraz naprawę sprzętu medycznego pozwanego. Strony zawierały również umowę sprzedaży. Pozwany miał opóźnienia w płatnościach, co spowodowało wystawienie przez powodów noty odsetkowej. Do chwili wytoczenia powództwa kwota dochodzona pozwem nie została spełniona przez pozwanego. Dlatego powód wniósł pozew zawierający żądanie zasądzenie należności w wysokości 11666,96 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia następnego po terminie płatności wynikającego z faktur.

W dniu 2 listopada 2015 r.. Sąd Rejonowy w Ciechanowie nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym nakazał pozwanemu (...) w C. aby zapłacił powodowi kwotę 11666,96 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia następnego po terminie płatności wynikającego z faktur. Ponadto zasądził kwotę 2417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (nakaz k. 65 akt).

Pozwany otrzymał odpis nakazu w dniu 19 listopada 2015 r. (dowód: potwierdzenie odbioru pisma k. 66 akt).

W dniu 1 grudnia 2015 r. pozwany (...) w C. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty.

Pozwany w sprzeciwie przyznał, że zawarł z powodami umowę o świadczenie usług zdrowotnych. Nie kwestionował również faktu dostarczenia zamówionego towaru. Uznając roszczenie co do zasady, pozwany wnosił o rozłożenie należności na 5 miesięcznych rat oraz o nieobciążanie kosztami procesu ze względu na znaczne zadłużenie szpitala (sprzeciw k. 67-70 akt).

Pismem procesowym z dnia 29 lutego 2016 r. pełnomocnik powoda zmienił swoje dotychczasowe stanowisko. Powód cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia odnośnie kwoty 11396,76 zł. Pismem tym powód ostatecznie sprecyzował roszczenie w ten sposób, że wnosił o zasądzenie od pozwanego kwoty 1433,73 zł tytułem skapitalizowanych odsetek oraz zasądzenia kwoty 270,20 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia 31 grudnia 2015 r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty. Ponadto wnosił o oddalenie wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty oraz zasądzenie kosztów procesu.

Pełnomocnik powodów wyjaśnił, że już po wniesieniu pozwu pozwany wpłacił łącznie kwotę 11396,76 zł w 2 transzach, tj. 1 września 2015 r. kwotę 5615,76 zł oraz 23 grudnia 2015 r. kwotę 5781 zł. Wpłacone kwoty zostały przez powodów zarachowane na poczet należności głównej i w tym zakresie powodowie cofnęli powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia. Powodowie skapitalizowali odsetki od dochodzonych pozwem należności oraz wnosili o zasądzenie kwoty 270,20 zł z dalszymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu. Pełnomocnik powoda wnosił o oddalenie wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty, gdyż rozłożenie należności na raty świadczenia winno stanowić wyjątek nie zaś regułę. Szpital nie przedstawił żadnego planu zrationalizowania działalności leczniczej i nie daje rękami poprawy swojej sytuacji finansowej na tyle aby możliwe było regulowanie w terminie płatności. Fakt prowadzenia przez pozwanego działalności o charakterze publicznym, która nie jest oparta o zysk, nie jest jednoznaczny z tym, iż w niniejszej sprawie zachodzą szczególne okoliczności, o których mowa w art. 320 k.p.c. Nie jest to również okoliczność, która uzasadniałaby odstąpienie od obciążenia pozwanego kosztami procesu (pismo k. 87-88 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie (...) (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i (...) S.A. w ramach zawartej umowy konsorcjum, na podstawie przeprowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego, zawarli z pozwanym (...) w C.(...)z siedzibą w C. umowę w dniu 22 kwietnia 2014 r. nr (...) na serwisowanie aparatury medycznej, a pozwany zobowiązał się uiścić za usługę zapłatę. Powód wywiązał się z umowy i wystawił za wykonane usługi faktury VAT:

- nr (...) z dnia 26 maja 2014 r. na kwotę 2380,86 zł z terminem płatności do dnia 25 czerwca 2014 r.,
- nr (...) z dnia 26 maja 2014 r. na kwotę 3234,90 zł z terminem płatności do dnia 25 czerwca 2014 r.,
- nr (...) z dnia 30 czerwca 2014 r. na kwotę 922,50 zł z terminem płatności do dnia 30 lipca 2014 r.,
- nr (...) z dnia 30 czerwca 2014 r. na kwotę 1968,00 zł z terminem płatności do dnia 30 lipca 2014 r.,
- nr (...) z dnia 30 czerwca 2014 r. na kwotę 922,50 zł z terminem płatności do dnia 30 lipca 2014 r.,
- nr (...) z dnia 30 czerwca 2014 r. na kwotę od kwoty 1968,00 zł z terminem płatności do dnia 30 lipca 2014 r.

Powodowie w dniu 24 października 2014 r. wystawili notę odsetkową za opóźnienie w spłacie faktur nr (...) na kwotę 270,20 zł (dowód: okoliczność przyznana, kserokopie: umowy k. 18-23 akt, zestawienia asortymentowego i faktury k. 25-39, kserokopia noty odsetkowej k. 40 akt).

Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości i terminowości dostaw oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczeń, do chwili wytoczenia powództwa nie zapłacił należności. W trakcie trwania procesu pozwany wpłacił łącznie kwotę 11396,76 zł w 2 transzach, tj. 1 września 2015 r. kwotę 5615,76 zł oraz 23 grudnia 2015 r. kwotę 5781 zł. Wpłacone kwoty zostały przez powodów zarachowane na poczet należności głównej i w tym zakresie powodowie cofnęli powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia. (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: odpisu KRS k. 11-12, 14-17, 71 akt, kserokopii: umowy k. 18-23, 55-56 akt, zestawienia asortymentowego i faktur k. 25-39, 42-44 akt, noty obciążeniowej k. 40 akt, wezwania do zapłaty k. 45 akt, bilansu k. 73-78 akt.

Sąd jako wiarygodne ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała. Po skorygowaniu pozwu, pozwany nie kwestionował wysokości należności dochodzonej pozwem. W tej sytuacji Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez strony. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Po złożeniu pozwu, powodowie w piśmie procesowym z dnia 29 lutego 2016 r. cofnęli częściowo powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia - odnośnie kwoty 11396,76 zł, wobec spłacenia należności przez pozwanego tej kwoty.

Art. 203 §1 k.p.c. przewiduje, że pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Zgodnie z art. 203 § 4 k.p.c. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Przyznanie przez powodów spłacenia części należności przez pozwanego, pozwala na uznanie, iż częściowe cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie, nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa oraz nie narusza słusznego interesu stron. W tej sytuacji Sąd uznał częściowe cofnięcie pozwu za prawnie skuteczne.

W myśl art. 355 § 1 kpc Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Wobec skutecznego cofnięcia pozwu odnośnie kwoty 11396,76 zł, Sąd umorzył postępowanie w tym zakresie.

Sąd uznał powództwo za zasadne w zakresie skapitalizowanych odsetek w wysokości 1433,73 zł oraz kwoty 270,20 zł z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Strony łączyła umowa z dnia 22 kwietnia 2014r. r., na mocy której powód wykonywał usługi na rzecz Szpitala. Powyższą umowę należy zakwalifikować jako umowę nienazwaną, zbliżoną do umowy o świadczenie usług - art. 750 k.c. Umowa taka jest dopuszczalna zgodnie z zasadą swobody umów. Jak stanowi art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. W myśl art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie z art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, a w myśl art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

W niniejszej sprawie wykonując umowę powód wykonał usługę. Do jakości wykonanej usługi pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń. Po wykonaniu usługi pozwany wystawiał faktury, na których były terminy płatności. Pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do wystawionych faktur. Do chwili wniesienia pozwu pozwany nie zapłacił dochodzonej pozvem należności.

Pozwany nie złożył oświadczenia woli, z którego wynikałby zamiar rozwiązania umowy, jej wypowiedzenia czy też odstąpienia od umowy, w jakiegokolwiek formie. Pozwany przestał jedynie płacić należność zgodnie z umową. Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 734 § 1 k.c. i 735 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c., należało zasądzić należności zgodnie z fakturami wystawionymi przez powoda, a ponieważ w trakcie procesu pozwany te należności zapłacił, do zapłaty pozostały wyłącznie odsetki.

Jak wynika z art. 476 zdanie pierwsze k.c., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Zgodnie zaś z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

W niniejszej sprawie termin zapłaty należności upływał w terminie określonej w fakturach. Skoro pozwany nie uiścił należności w terminie płatności, od dnia następnego należą się wierzycielowi odsetki ustawowe - zgodnie z art. 359§ 2 k.c. w zw. z art. 481§1 k.c..

W dniu 1 stycznia 2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 9 listopada 2015 r.), która znówelizowała m.in. przepisy dotyczące odsetek zarówno tych wynikających z art. 359 k.c. – tzw. odsetek kapitałowych, jak z art. 481 k.c. – tzw. odsetek za opóźnienie, zmieniającą sposób obliczania odsetek i ich wysokość.

Zgodnie z art. 56 cytowanej ustawy nowelizującej – Do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził kwotę 270,20 zł z odsetkami: ustawowymi od dnia wniesienia pozwu tj. 2 lipca 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

W treści wyroku Sąd nie zamieścił odrębnego punktu odnośnie oddalenia wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty, mając na uwadze stanowisko wyrażane w doktrynie. Odmowa rozłożenia świadczenia na raty albo wyznaczenia terminu do spełnienia świadczenia nie wymaga odrębnego orzeczenia w sentencji wyroku, lecz powinna być umotywowana w uzasadnieniu (K. Piasecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 1, red. K. Piasecki, s. 1504, Przemysław Telenga (w;)Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania cywilnego).

Sąd nie uznał za zasadne rozłożenie zasądzonej należności na raty. Możliwość taka wynika z art. 320 k.p.c., zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przesłanką do rozłożenia świadczenia na raty jest pozytywna prognoza odnośnie spłaty, bowiem celem uregulowania z art. 320 k.p.c. jest zapewnienie dłużnikowi możliwości spłaty zadłużenia. W niniejszej sprawie Szpital nie przedstawił żadnego planu zrationalizowania działalności leczniczej i nie daje rękojmi poprawy swojej sytuacji finansowej na tyle aby możliwe było regulowanie w terminie płatności. Fakt prowadzenia przez pozwanego działalności o charakterze publicznym, która nie jest oparta o zysk, nie jest jednoznaczny z tym, iż w niniejszej sprawie zachodzą szczególne okoliczności, o których mowa w art. 320 k.p.c. Ponadto należy wskazać, należność została już w znaczącej kwocie spłacona i dalsze rozkładanie na raty zaległych odsetek Sąd uznał za niecelowe.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą wyrażoną w trybie art. 98§1i §3 k.p.c.

Na koszty składają się: opłata sądowa, którą uiszczył powód – 584 zł, koszty zastępstwa procesowego poniesione przez powoda w kwocie 2400 zł - wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego powoda, których wysokość wynika z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

(...)